

Murček v mali šoli

ALBIN WEINGERL
Narisala LIDIJA OSTERC

Mura, sosedova muca, je skotila Murčka, črnega muca z belo liso na trebuhu.

Ko ga je nehala dojiti, je moral v mačjo malo šolo.

Mura ga je učila jesti iz sklede, umivati se, plezati po drevju, igrati se, presti in kopati jamico za mačje stranišče.

Po enem mesecu je Murček dobil spričevalo:

Uživanje hrane — zvezdica

Umivanje — ribica

Igranje — žogica

Plezanje — mišja krača

Predenje — latvica mleka

»Kje pa je ocena za kopanje jamice?« smo vprašali Muro.

»Neocenjeno!« je odgovorila. »Še ne zna, pa mu nočem pokvariti spričevala.«

Miška je šla k čevljarju

Koroška ljudska

Po I. GRAFENAUERJU

Miška je lezla skozi plot, pa si je trebušček pretrgala. Potem je šla k čevljarju in ga prosila, da bi ji trebušček zašil.

Čevljar je rekel: — Daj mi masti!

Miška je šla k svinji in ji rekla: — Daj mi masti!

Svinja pa je rekla: — Daj mi koruzo!

Potem je miška šla h koruzi in je rekla: — Daj mi en storž!

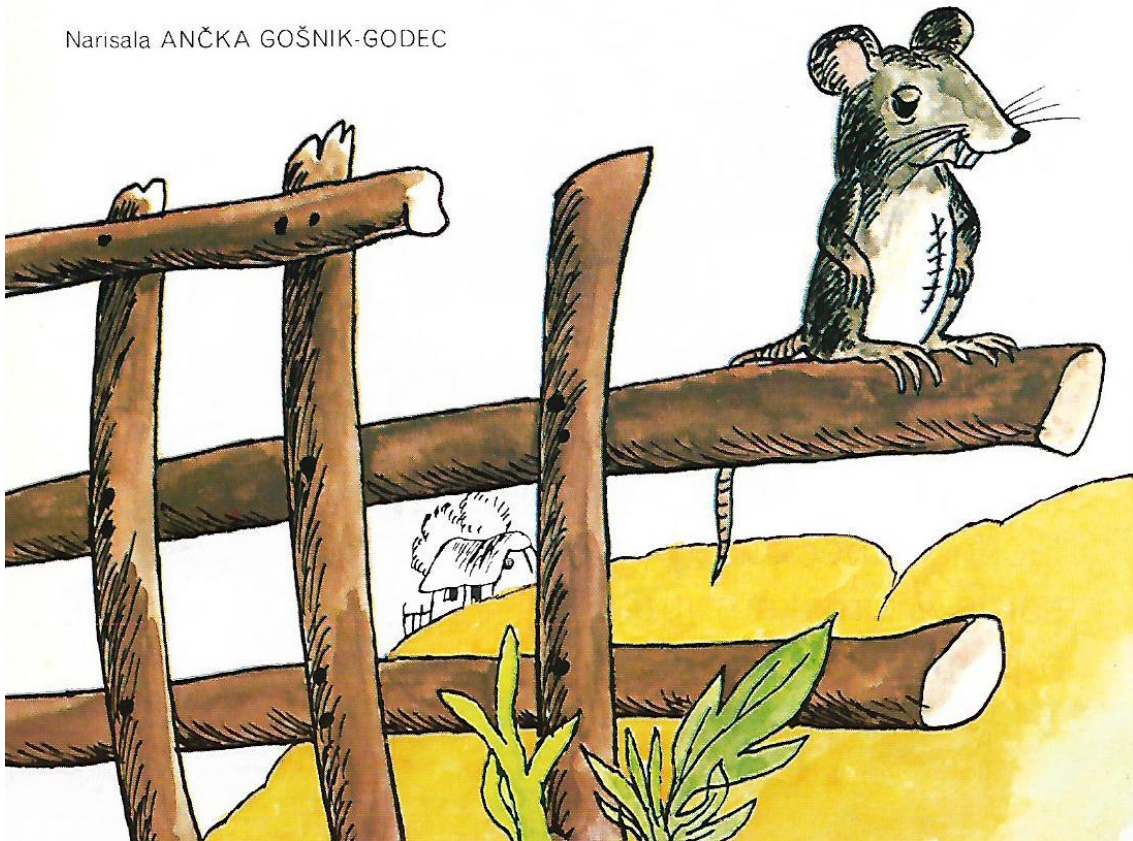
Koruzka je rekla: — Moraš mi dati gnoja, da bom rasla!

Miška je šla h kravi in rekla: — Daj mi gnoj!

Krava pa je rekla: — Daj mi krme!

Miška je urno vzela koso in šla nakosit travo. Nato je kravi dala travo, krava je dala gnoj, miška je z gnojem pognojila koruzo, koruzka je dala koruzni storž za svinjo, svinja je dala mast, z mastjo je miška tekla k čevljarju in čevljar ji je zašil trebušček.

Narisala ANČKA GOŠNIK-GODEC

POMLADNI CVET

NA HRIBU SE JE RAZCVETEL VELIK POMLADNI CVET. BIL JE NEPOPISNO LEP, DA JE KAR ŽAREL OD LEPOTE.

IZ GOZDIČA SO GA ZAGLEDALE GOZDNE ŽIVALI: VEVERICA, ZAJČEK IN POLŽ. VSI SO SE ČUDILI, KAKO TO, DA SE CVET TAKO VESELO SMEJE IN JIH GLEDA.

VEVERICA REČE:

»NAJBRŽ SE SMEJE MOJEMU DOLGEMU REPU, SAJ NE-PRESTATO GLEDA NANJ.«

»NE«, REČE ZAJEC. »SMEJI SE MOJIM DOLGIM UŠESOM.«

»AH, NE,« SE RAZJEZI POLŽ, »MAR NE VIDITE, KAKO BULJI V MOJE ROGOVE IN SE JIM POSMEHUJE.«

»NEHAJTE SE VENDAR PREPIRATI, PRIJATELJI,« JE ZA-

PEL SLAVČEK, KI JE POSLUŠAL NJIHOV POGOVOR. »CVET SE SMEJI TOPLI IN SONČNI POMLADI!«

IN SLAVČEK JE IMEL PRAV. POLŽA, VEVERICO IN ZAJČKA JE POSTALO SRAM. PA JE VEVERICA POVESILA REP, ZAJČEK JE STISNIL H KOŽUŠČKU SVOJA UŠESA, POLŽ PA JE HITRO SKRIL V HIŠICO SVOJE ROGOVE.

Iz ruščine prevedel MANKO GOLAR

Narisal MILAN BIZOVIČAR

JANEZ ŠVAJNCER
Narisala IRENA MAJCEN

VETER

Mama se razjezi, ko zagleda lonček z rožami na tleh. S peto udari po stopnici, kjer stoji, in reče: »Veter mi je naredil škodo. Ne maram ga več. Pred njim bom zapirala okna in vrata.«

Veter to sliši in se potuhne za vogal, kjer se Metka igra na klopi. Vse punčke ji pomeče dol in še njej odnese kapo z glave.

Metka zajoče. Mama prihiti k njej, jo tolaži in boža po licu. »Uh, ta veter! Meni je prevrnil lonček z rožami. Tebi je prevrnil punčke in še kapo ti je snel z glave. Z metlo ga bom po ta zadnji, če mi pride pred oči.«

Veter ne mara, da bi jih dobil z metlo po ta zadnji. Kako bo pa potem sedel in počival. Premišlja in premišlja. Že se zapodi okoli hiše in počisti na kup listje, ki je ostalo tam od jeseni.

Mami se razleze obraz od zadovoljstva in reče: »Veter naj kar ostane pri naši hiši. Naredila ga bom za pomočnika.«

Veter se s tem strinja in si kupi novo metlo.

MAJHNA ZGODBA

SUNČANA ŠKRINJARIČ

Prevedla BRANKA JURCA

Narisal ACO MAVEC

Nekoč so bili trije svinčniki: rdeč, rumen in moder. Ležali so v škatlici in se prepirali: kateri med njimi je najdaljši?

To so slišali trije majhni zvezki: siv, rjav in moder. V isti torbi so ležali in prav smešno so se prepirali: kateri od njih je bolj reden?

To so slišala tri jabolka: zeleno, zeleno-rdeče in čisto rdeče. V isti skledi so ležala in se prepirala: katero je boljše?

To so slišali trije palčki: eden iz pravljice o Sneguljčici, drugi iz stare slikanice in tretji — vrtni palček. Nič niso vedeli, kaj bi delali, dolgočasili so se in se prepirali: koga od njih treh bolj poznajo?

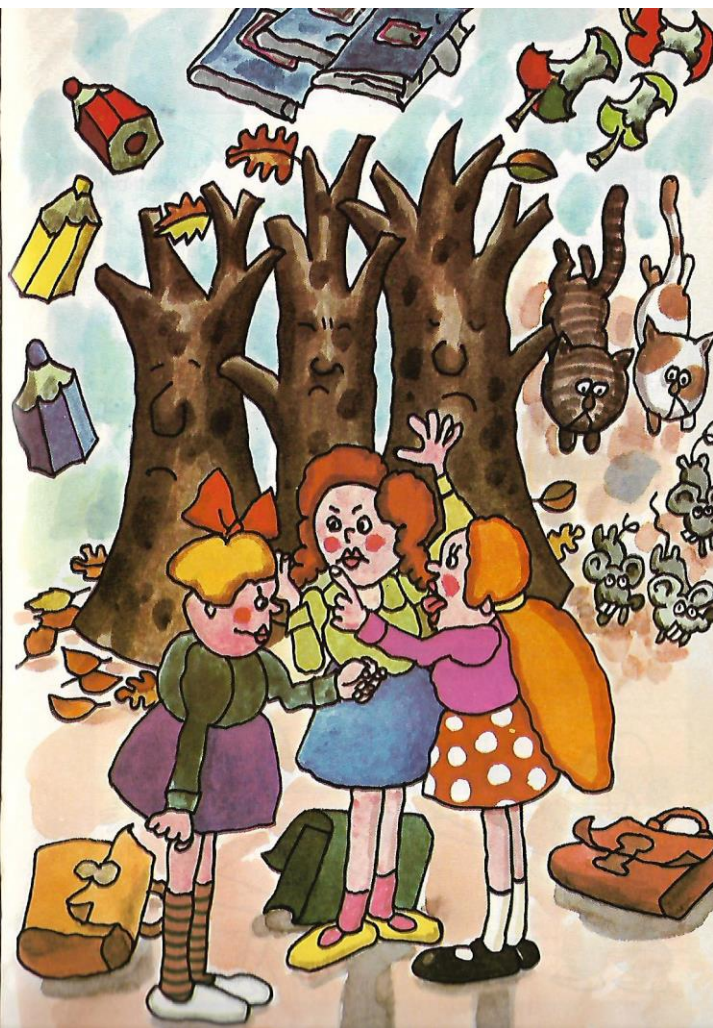
To so slišale tri miši: ena siva, druga še bolj siva in tretja z dolgim dolgim repom. Igrale so se igrico Ti loviš!, pa so se utrudile in se začele prepirati: katera je hitrejša?

To so slišala tri drevesa: hrast, jabolana in bukev; rasla so in rasla, nekega dne pa jih je to zdolgočasilo in začela so se prepirati: katero je višje?

To so slišale tri deklice, tri prijateljice: ena z belimi, druga z rumenimi, tretja z lakastimi čevlji. Hodile so v isti razred, brale so iste knjige, nekega dne pa so se začele prepirati: katera ima lepše čevlje?

In glej, kakšen je bil konec: svinčniki so se do kraja obrabili in utihnili, majhni zvezki so že davno popisani, tri jabolka so pojedli, trije palčki so se pomirili, tri miške so zbežale pred mačkami, tri drevesa so izgubila listje in so umolknila, samo tiste tri deklice še stojijo na oglu ulice in se še vedno prepirajo: kakšni lasje so lepši, kratki lasje na fru-fru, kite ali 'konjski rep'?

Prepirajo se in prepirajo in zamudile bodo šolo!

Stopalkina cvetoča noga

MARJETA NOVAK

Včeraj je imela stonoga Stopalka strašansko smolo. Ves popoldan je tekala po travi. Glasno je sopihala »ššš« in se igrala vlak. A joj, prišel je Nogojed in ji pojedel eno nogo. Nogojed? Seveda, nogojedi so redke, dolge živali. Skrivajo se med krti v travi. Za zajtrk, šolsko malico in kosilo jejo samo noge. Najrajši imajo stonogine noge, ker te niso mastne. Zaradi grdega Nogojeda je stonoga Stopalka ostala brez zadnje noge.

Bila je silno žalostna.

Sonce je videlo ubogo Stopalko. Od žalosti sta mu iz rumenih oči pritekli dve deževni solzi. Poklicalo je na pomoč modrega zdravnika krti in iz vejice cvetočega grma je stonogi Stopalki brž naredil lepo leseno nogo. Stopalkina noga iz vejice cvetočega grma je takoj vzcvetela.

Bila je polna najlepših dišečih cvetov.

— Joj, kako lepo diši! so veselo zavriskale vse majhne živali. — Stopalka je najlepša stonoga v naši travi, so rekly in jo vse prišle pozdravit. Še grdi Nogojed se je pohitel opravičiti. Sedaj ne pojé nobene noge več. Po ves dan leži v travi in sanja o Stopalkinem cvetočem grmu.

Narisala KAMILA VOLČANŠEK

